

Per als misteris del Rosari – breus reflexions

MISTERIS DE GOIG (dilluns i dissabte)

1 – L'Encarnació del Fill de Déu

Text bíblic (Lc 1, 26-38): *L'àngel li digué: no tinguis por, Maria. Déu t'ha concedit la seva gràcia. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús... Maria va dir: Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules. I l'àngel es va retirar. (potser pròleg de Joan?)*

Reflexió: Déu mai no s'ha mirat des de la llunyania res del que ha creat; tot ho mira amb amor, amb una mirada càlida, propera. I com a prova definitiva d'això s'ha fet, en Jesús, igual a nosaltres en tot llevat del pecat. Ha volgut plantar la seva tenda enmig, i no pas fora, del nostre campament. Déu s'ha fet carn; i per això en tota la creació i sobretot en tota carn humana, sigui qui sigui, hem d'adorar-hi i servir-hi Déu mateix; o ajudar perquè s'hi reflecteixi la imatge de Déu. Procurem fer-ho?

2 – Maria visita la seva cosina Elisabet

Text bíblic (Lc 1, 39-45): *Quan Elisabet sentí la salutació de Maria, l'infant va saltar dins les seves entranyes, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant. I cridà amb totes les forces: Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes!... Feliç tu que has cregut: allò que el Senyor t'ha anunciat es complirà!*

Reflexió: Maria acaba de ser visitada per Déu mateix per mitjà de l'àngel; i per això surt de pressa a visitar la seva cosina. L'experiència fonda de Déu no és únicament per a un mateix sinó que cal que sigui testimoniada als altres. Vocació i missió estan íntimament entrelligades. Qui porta qui? Maria porta Jesús, sí, que acaba de concebre; però més que portar-lo, Maria es deixa portar per Ell. El protagonista de tota aquesta escena és, com ha de ser sempre, Jesús. En visitar algú ens portem a nosaltres mateixos o portem Jesús?

3 – El naixement de Jesús a Betlem

Text bíblic (Lc 2,1-19): *L'àngel digué als pastors: No tingueu por. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor.*

Reflexió: El gran esdeveniment, el naixement del Messies, s'esdevé en la petitesa, en la humilitat. L'anunci no és pas fet ni als poderosos de l'època ni als caps religiosos del judaisme sinó a uns pastors, ignorants de moltes coses però oberts a la sorpresa de Déu. Els cristians som receptors d'aquesta alegria i, alhora, n'hem de ser portadors: no tingueu por, hem de proclamar a tothom, al món, no tingueu por! Jesús neix en les realitats humanes més senzilles, més anònimes; sí, també avui. I Ell és la clau de l'autèntica alegria. La busquem?

4 – La presentació de Jesús al temple

Text bíblic (Lc 2,22-35): *Simeó prengué l'Infant en braços i beneí Déu dient: Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau, com li havies promès... Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: Aquest infant serà motiu que a Israel molts caiguin i molts d'altres s'aixequin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima.*

Reflexió: Un ancià amb un nadó als braços; escena entranyable. Tota la vida desitjant aquest moment. Perseverança en la fe, en l'esperança, en l'amor. Déu que es posa als meus braços; jo que estic en mans de Déu. Senyor, ja em puc morir; t'has deixat acollir per mi, però sóc jo qui m'he de deixar acollir per Tu; ets Tu qui m'has estat acollint tota la vida; acull-me ara, eternament, als teus braços misericordiosos. I fes que, com l'anciana Anna, la nostra vida sigui un cant d'acció de gràcies.

5 – Jesús perdut i trobat al temple

Text bíblic (Lc 2,41-52): *Al cap de tres dies el van trobar al temple, assegut entre els mestres de la Llei. En veure'l allà, la seva mare li digué: Fill meu, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia. Ell els respongué: Per què em buscàveu? No sabíeu que jo havia d'estar a casa del meu Pare?*

Reflexió: Els pares no entenen el fill. Maria sempre ha viscut en el misteri, en l'obscuritat de la fe; des de l'Anunciació fins a la Creu. Per què et portes així amb nosaltres, Senyor? Et busquem amb ànsia, però moltes vegades no et busquem on ets sinó on voldríem que fossis. Sovint no entenem tampoc les teves respostes, com les que a vegades dónes a la teva mare; ens desconcerten. Fes, Senyor, que et busquem; fes que et trobem. Fes que siguem sempre deixebles teus. Tu, assegut entre nosaltres; nosaltres, ignorants que es creuen savis, atents al teu ensenyament.

MISTERIS DE DOLOR (dimarts i divendres)

1 – L'oració de Jesús a l'hort de Getsemaní

Text bíblic (Mt 26,36-46): *Llavors Jesús digué: sento a l'ànima una tristor de mort. Quedeu-vos aquí i vetlleu amb mi. S'avança un tros enllà, es prosternà amb el front a terra i pregava dient: "Pare meu, si és possible, que aquesta copa s'allunyi de mi. Però que no es faci com jo vull, sinó com tu vols".*

Reflexió: Jesús, a petició dels deixebles, els ensenyà a pregar; els digué –era la cosa més important– que el nom que més escau a Déu és pare, pare molt estimat ("Abba"); i que això ha de marcar l'actitud amb què ens hi acostem. Però el gran ensenyament sobre la pregària Jesús els el donà, i ens el dóna a nosaltres, pregant; i potser a Getsemaní més que en cap altre lloc. Pregària de petició, sí; però confiança i total disponibilitat al voler de Déu, que tan sovint no entenem. Senyor, que també en mi es faci la vostra voluntat; i que jo l'accepti.

2 – L'assotament a Jesús lligat a una columna

Text bíblic (Mc 15,312-15): *Pilat els deia: però quin mal ha fet? Ells cridaren encara més fort: crucifica'! Pilat, volent accontentar la gent, els deixà lliure Barrabàs i va entregar Jesús, després de fer-lo assotar, perquè fos crucificat.*

Reflexió: La pregunta ja és ofensiva: quin mal ha fet, preguntes, Pilat? Preguntes quin mal ha fet aquell home, Jesús, que va passar pel món fent el bé? Actitud vergonyant, la teva, Pilat! Saps prou que aquest home és innocent; però ets un covard; i un poruc. I el que és més greu: ni tu ni els grans sacerdots no volem comprendre que la reialesa, qualsevol autoritat, pugui anar revestida de pobresa i d'humilitat. Els assots a Jesús són assots a Déu. També ho són els que, sense saber-ho, infligim als petits i menyspreats d'aquest món.

3 – La coronació d'espines

Text bíblic (Mt 27,27-31): *Els soldats es van endur Jesús dins el pretori i reuniren al seu voltant tota la cohort. El van despullar, el cobriren amb una capa de color escarlata i li posaren al cap una corona d'espines i a la mà dreta una canya. S'agenollaven al seu davant i l'escarnien dient: Salve, rei dels jueus!*

Reflexió: Quina paradoxa! Volien escarnir-lo però de fet proclamaven, agenollats i tot, la veritat: Jesús, rei dels jueus. Sí, deixen Jesús mig despullat; però ignoren que, més enllà de la humiliació humana, els deixebles hi veiem la gran revelació: Déu es despulla, en certa manera, en la persona de Jesús, que sense deixar la condició divina es fa no res. I el coronen, no pas amb llorer sinó amb espines; i per ceptre, una canya. Queda ben clar: el seu regne no és d'aquest món. Ho creiem? Allibereu-nos, Senyor, de tants signes reials d'aquest món.

4 – Jesús, amb la creu a coll, camí del Calvari

Text bíblic (Jo 19,17-19): *Jesús, portant-se ell mateix la creu, va sortir cap a l'indret anomenat "Lloc de la calavera". Allà el crucificaren. Pilat va fer escriure un rètol i el féu posar a la creu. Hi havia escrit: "Jesús de Natzaret, el rei dels jueus".*

Reflexió: És ja des de Betlem que Jesús la va portant: la creu de la pobresa, de la persecució, de la incomprensió, de l'enveja, del fanatisme, de l'abandó. I ara, simbolitzant-les totes, la creu del suplici. No n'ha rebutjat cap i tampoc no rebutjarà aquesta. Se la carrega i l'abraça, se la fa seva com seves es fa les nostres infidelitats i les nostres baixeses, perquè ens estima. "Si algú vol venir amb mi... que prengui cada dia la seva creu i m'acompanyi". Que juntament amb vós, Senyor, sapiguem portar les nostres petites creus de cada dia.

5 – La crucifixió i mort del Senyor

Text bíblic (Jo 19,26-30): *Jesús, veient la seva mare i al costat d'ella el deixeble que ell estimava, digué: Dona, aquí tens el teu fill. Després digué al deixeble: Aquí tens la teva mare. Tot seguit Jesús va dir: Tinc set... Quan Jesús hagué pres el vinagre, va dir: Tot s'ha complert. Llavors inclinà el cap i va lliurar l'esperit.*

Reflexió: Fill i mare es trobaren en l'Encarnació. I al temple, i a Canà, i quan Maria és reconeguda autènticament mare perquè escolta la paraula de Déu i la guarda... I, ara, al peu de la creu! Maria unida a Jesús en el goig i en el dolor. I en la mort! Sempre en el misteri. I en la confiança. Perquè Maria, en el moment suprem, és testimoni que Jesús, el seu fill, el Fill, des del fons del fracàs humà més absolut, aferma la confiança en el Pare: "Pare, Pare, Abba, Abba...", i lliura l'esperit a les seves mans. Victòria, tu regnaràs; oh Creu, tu ens salvaràs!

MISTERIS DE GLÒRIA (dimecres i diumenge)

1 – La resurrecció del Fill de Déu

Text bíblic (Lc 24,1-9): *Els àngels els digueren: per què busqueu entre els morts aquell qui viu? No és aquí: ha ressuscitat. Recordeu què us va dir quan encara era a Galilea. Elles van recordar les paraules de Jesús. Llavors se'n tornaren del sepulcre i van anunciar tot això als Onze i als altres.*

Reflexió: Fet cabdal de la fe cristiana. Pau ho recordava als de Corint: si Crist no ha ressuscitat, la nostra predicació és buida, i buida és també la vostra fe. Jesús no és mort; és el qui viu! Al·leluia! I nosaltres, tossuts a buscar Déu entre els morts, entre les coses fugisseres, entre els ídols que ens fabriquem i que, per tant, podem manipular. Aneu a Galilea, és a dir, enmig dels pagans i dels allunyats; allí em veureu. Aneu a Galilea, és a dir, on us vaig cridar, i us vaig parlar, i us vau enamorar. Deixeu el sepulcre; aneu, jo us envio, sigueu-ne testimonis!

2 – L'ascensió de Jesús al cel

Text bíblic (Ac 1,8-11): *Jesús els digué: "Quan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra". Quan hagué dit això, es va enlairar davant d'ells; un núvol se l'endugué, i el deixaren de veure.*

Reflexió: El deixaren de veure... en la carn; però no deixaren pas, amb l'ajut de l'Esperit, de sentir-lo ben viu en ells mateixos. Al·leluia! Vençuda la temptació de quedar-se mirant el sepulcre ara han de vèncer igualment la de mirar cap al cel: homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Sí, celebrem la glorificació total del Fill de Déu, fonament de la nostra esperança. Però no fem el badoç. La partença de Jesús no és un punt final. La nostra espera no ha de ser evasiva; nosaltres, ara, amb l'ajut de l'Esperit, hem de ser la llum del món.

3 – La vinguda de l'Esperit Sant

Text bíblic (Ac 2,1-6): *La diada de la Pentecosta, els deixebles es trobaven reunits tots junts. Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cada un d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant.*

Reflexió: Des de sempre l'Esperit de Déu planava sobre l'univers; l'Esperit que cobrí la verge Maria amb la seva ombra; l'Esperit que Jesús promet als deixebles, també a nosaltres, i que ens anirà recordant les paraules de Jesús, ens les farà entendre i ens portarà a la veritat completa, la Veritat que ens farà lliures. La iconografia situa, en aquest moment, la mare de Déu entre els deixebles. És l'inici de l'Església, i Maria hi és. Pentecosta és universalitat. I és la proclamació del llenguatge que tothom entén: el llenguatge de l'amor. Al·leluia!

4 – L'assumpció de Maria al cel

Text bíblic (Ap 11,19; 12,1): *Aleshores es va obrir el temple de Déu que hi ha al cel. Llavors aparegué una dona que tenia el sol per vestit, amb la lluna sota els peus, i duia al cap una corona de dotze estrelles.*

Reflexió: Heus ací Maria triomfant. Oh misteri inefable! En Maria veiem la imatge i la primícia de l'Església gloriosa; i, també, el model d'esperança certa i el consol del poble pelegrí. Triomf de Maria? Escoltem com canta: "La meua ànima magnifica el Senyor... celebra Déu que em salva..., ha mirat la petitesa de la seva serventa... el Totpoderós obra en mi meravelles...". Triomf de la Gràcia! Triomf de la humilitat! I no és pas altrament que nosaltres, per gràcia de Déu, assolirem la glòria del cel.

5 – La coronació de Maria com a reina i senyora de cels i terra

Text bíblic (Sl 45,14-16): *Entra la princesa tota radiant, el seu vestit és de brocats d'or. Guarnida amb brodats és conduïda al rei: l'acompanya el seguici de donzelles amigues. Conduïdes entre cants de festa, entren al palau del rei.*

Reflexió: Únics misteris, l'anterior i aquest mateix, que no recolzen directament en passatges evangèlics. Contemplem Maria com a reina i senyora perquè és, per gràcia, mare de l'únic Rei i Senyor nostre. La glòria de Maria, cristiana fidelíssima, mare i deixeblla alhora, prové de la seva qualitat de serventa. Perquè per al cristià, a imitació de Jesús, servir és regnar. I el qui s'humilia serà enaltit. Maria, Reina i Senyora, n'és, de tot això, l'aplicació més perfecta, única entre les criatures. Jesús mateix ens indica la raó de la més alta dignitat de Maria: escoltar la paraula de Déu i complir-la.

MISTERIS DE LLUM (dijous)

1 – El baptisme de Jesús al riu Jordà

Text bíblic (Mt 3,13-17): *Jesús es va presentar a Joan, vora el Jordà, a fer-se batejar per ell. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua. Davant d'ell el cel s'obrí, i Jesús veié l'Esperit de Déu que baixava com un colom i venia damunt d'ell. I una veu digué des del cel: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.*

Reflexió: Gest tot ell ple d'humilitat, d'abaixament. Jesús, Déu com és, es posa a la cua dels qui han de ser purificats. Ell, que no en tenia, de pecat, es barreja entre els pecadors. No són les aigües del Jordà les que purifiquen Jesús; és Jesús, el Senyor, el Just, qui santifica les aigües amb què nosaltres, pecadors, serem batejats. I ens obre el cel. El baptisme de Jesús és la inauguració del seu ministeri públic i una manifestació de la seva filiació divina. Tots hem estat batejats en Crist: revestim-nos, doncs, de Crist.

2 – Jesús en les noces de Canà

Text bíblic (Jo 2,1-11): *La mare de Jesús li diu: No tenen vi. Jesús li respon: Dona, i jo què hi tinc a veure? Encara no ha arribat la meva hora. La seva mare diu als servidors: Feu tot el que ell us digui... Així va començar Jesús els seus senyals prodigiosos a Canà de Galilea.*

Reflexió: Àpat de noces; marc festiu; alegria desbordant... però el vi s'ha acabat! El vi ordinari, perquè el vi millor l'oferirà Jesús mateix. El vi de l'Eucaristia, la sang redemptora de Jesús. Joan ens situa en aquest marc, aparentment ordinari, l'inici dels senyals prodigiosos de Jesús, el més prodigiós dels quals serà el seu lliurament total, fins a la mort victoriosa. I Maria hi és, mitjancera perquè és la mare de l'únic Mitjancer, el Crist. Missatge evangèlic de Maria, l'únic, que fa ombra a tants d'altres: feu el que Ell us digui. Dona, encara no ha arribat la meva hora. Pare, ha arribat l'hora!

3 – Anunci del Regne i invitació a la conversió

Text bíblic (Mt 4,17.23): *Jesús començà a predicar. Deia: Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop... Jesús recorria tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint entre el poble malalties i xacres de tota mena.*

Reflexió: Trets inicials de la predicació de Jesús. Crida a la conversió. Convertir-se, de què? No, més aviat convertir-se cap a qui? Perquè la conversió cristiana suposa girar-se cap a Déu. I cap als altres, imatges de Déu. Proximitat del Regne del cel, en el temps però també en l'espai perquè en Jesús, i sempre que ens deixem portar per Ell, el Regne de Déu és a prop. Jesús predica no únicament amb la paraula sinó, tant o més, amb els gestos, amb els fets, sobretot guarint. Fes, Senyor, que també nosaltres, els teus deixebles, convertits vers Vós, anunciem la bona nova ensenyant i guarint.

4 – La transfiguració del Senyor

Text bíblic (Mt 17,1-9): *Jesús es transfigurarà davant d'ells; la seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum... Encara parlava, quan els cobrí un núvol lluminós, i una veu digué des del núvol: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.*

Reflexió: Experiència inefable de la divinitat de Jesús, aquesta que feren Pere, Jaume i Joan. Sí, Jesús és el Fill estimat del Pare; aquell en qui es complau; escoltar-lo és escoltar Déu. Qui m'ha vist a mi, dirà a Felip, ha vist el Pare. Com devien recordar, aquells tres apòstols, aquest moment de llum, en veure a Getsemaní la humanitat sofrent, abatuda, de Jesús. Jesús, plenament Déu i plenament home. El drama del qui fa camí, tant se val si per muntanya o per mar, no és la boira que enfosqueix l'horitzó sinó estar distret en les clarianes. Feu-nos atents, Senyor, als moments de transfiguració.

5 – La institució de l'Eucaristia

Text bíblic (1C 11,23-26): *Jesús prengué el pa, i digué: "Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això, que és el meu memorial". I havent sopat, féu igualment amb la copa, tot dient: "Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu això, que és el meu memorial".*

Reflexió: Cimal del culte cristià, l'Eucaristia està per damunt de qualsevol acte de pietat i fins dels altres sacraments: tot s'hi relaciona, tot en procedeix, tot s'hi encamina. Fracció del pa, en diuen els primers cristians, recordant el gest de Jesús: els qui en mengem els trossos –signe també de la seva mort– formem un sol cos amb ell. Ara en diem missa, que ens recorda la missió, l'enviament pasqual: aneu-vos-en en pau; o memorial: record que fa realment present el Crist; o eucaristia: acció de gràcies. És la vida del deixeble de Jesús: comunió, missió, record, agraïment. I amor: renteu-vos els peus tal com jo us ho he fet. Eucaristia i Caritat, cimals del cristià: del culte i de la vida.

LLETANIES

Senyor, tingueu pietat.	<i>Senyor tingueu pietat.</i>
Crist, tingueu pietat.	<i>Crist, tingueu pietat.</i>
Senyor, tingueu pietat.	<i>Senyor, tingueu pietat.</i>
Crist, oïu-nos.	<i>Crist, oïu-nos.</i>
Crist, escolteu-nos.	<i>Crist, escolteu-nos.</i>
Déu, Pare celestial	<i>Tingueu pietat de nosaltres.</i>
Déu, Fill redemptor del món	<i>Tingueu pietat de nosaltres.</i>
Déu, Esperit Sant	<i>Tingueu pietat de nosaltres.</i>
Trinitat Santa, un sol Déu	<i>Tingueu pietat de nosaltres.</i>

Santa Maria	<i>Pregueu per nosaltres</i>	Vas honorable	<i>Pregueu per nosaltres</i>
Santa Mare de Déu	<i>Pregueu...</i>	Vas insigne de devoció	<i>Pregueu...</i>
Santa Verge de les Verges	<i>Pregueu...</i>	Rosa mística	<i>Pregueu...</i>
Mare del Crist	<i>Pregueu...</i>	Torre de David	<i>Pregueu...</i>
Mare de l'Església	<i>Pregueu...</i>	Torre de marfil	<i>Pregueu...</i>
Mare de la divina gràcia	<i>Pregueu...</i>	Casa daurada	<i>Pregueu...</i>
Mare puríssima	<i>Pregueu...</i>	Arca de l'aliança	<i>Pregueu...</i>
Mare castíssima	<i>Pregueu...</i>	Porta del cel	<i>Pregueu...</i>
Mare virginal	<i>Pregueu...</i>	Estel del matí	<i>Pregueu...</i>
Mare sense corrupció	<i>Pregueu...</i>	Salut dels malalts	<i>Pregueu...</i>
Mare immaculada	<i>Pregueu...</i>	Refugi dels pecadors	<i>Pregueu...</i>
Mare amable	<i>Pregueu...</i>	Consoladora dels afligits	<i>Pregueu...</i>
Mare admirable	<i>Pregueu...</i>	Auxili dels cristians	<i>Pregueu...</i>
Mare del bon consell	<i>Pregueu...</i>	Reina dels àngels	<i>Pregueu...</i>
Mare del Creador	<i>Pregueu...</i>	Reina dels patriarques	<i>Pregueu...</i>
Mare del Salvador	<i>Pregueu...</i>	Reina dels profetes	<i>Pregueu...</i>
Verge prudentíssima	<i>Pregueu...</i>	Reina dels apòstols	<i>Pregueu...</i>
Verge venerable	<i>Pregueu...</i>	Reina dels màrtirs	<i>Pregueu...</i>
Verge predicable	<i>Pregueu...</i>	Reina dels confessors	<i>Pregueu...</i>
Verge potent	<i>Pregueu...</i>	Reina de les verges	<i>Pregueu...</i>
Verge clement	<i>Pregueu...</i>	Reina de tots els sants	<i>Pregueu...</i>
Verge fidel	<i>Pregueu...</i>	Reina concebuda sens pecat original	<i>Pregueu...</i>
Mirall de justícia	<i>Pregueu...</i>	Reina al cel assumpta	<i>Pregueu...</i>
Seu de la saviesa	<i>Pregueu...</i>	Reina del sacratíssim Rosari	<i>Pregueu...</i>
Causa de la nostra alegria	<i>Pregueu...</i>	Reina de les famílies	<i>Pregueu...</i>
Vas espiritual	<i>Pregueu...</i>	Reina de la pau	<i>Pregueu...</i>

Anyell de Déu que lleveu el pecat del món.	<i>Perdoneu-nos, Senyor.</i>
Anyell de Déu que lleveu el pecat del món.	<i>Escolteu-nos, Senyor.</i>
Anyell de Déu que lleveu el pecat del món.	<i>Tingueu pietat de nosaltres.</i>

Pregueu per nosaltres, santa Mare de Déu.
Perquè siguem dignes de les promeses de nostre Senyor Jesucrist.

ORACIÓ: Concediu, Senyor Déu, als vostres servents que frueixin de salut perpètua en l'ànima i en el cos; i per la gloriosa intercessió de la benaurada sempre Verge Maria, siguin ara alliberats de tristesa, i gaudeixin després l'alegria eterna del cel. Us ho demanem per Crist, Senyor nostre. Amén.